

91000

دانشگاه رازی

دانشکده کشاورزی
گروه ترویج و آموزش کشاورزی

پایان نامه جهت اخذ درجهٔ کارشناسی ارشد رشتهٔ مهندسی
کشاورزی گرایش توسعهٔ روستائی

عنوان پایان نامه

ارزیابی پایداری کشاورزی در مزارع گندم کاران آبی شهرستان سرپل ذهاب بر
اساس الگوی DSR

استاد راهنما:

دکتر امیر حسین علی بیگی

استاد مشاور:

دکتر محمود خرمی وفا

نگارش:

مریم پابلی

مهر ماه ۱۳۸۶

۴۳۰۰۵

دانشکده کشاورزی

گروه ترویج و آموزش کشاورزی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی مهندسی کشاورزی گرایش توسعه‌ی روستائی
مریم بابلی

تحت عنوان

ارزیابی پایداری کشاورزی در مزارع گندم کاران آبی شهرستان سرپل ذهاب بر اساس الگوی DSR

در تاریخ ۱۳۸۶/۷/۱۷ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه عالی به تصویب نهایی رسید.

- ۱- استاد راهنمای پایان نامه دکتر امیر حسین علی بیگی با مرتبه‌ی علمی استادیار
- ۲- استاد مشاور پایان نامه دکتر محمود خرمی وفا با مرتبه‌ی علمی استادیار
- ۳- استاد داور داخل گروه دکتر حسین آگهی با مرتبه‌ی علمی استادیار
- ۴- استاد داور خارج از گروه دکتر فرزاد اسکندری با مرتبه‌ی علمی استادیار

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات و
نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه رازی است.

۱۸ / ۱ / ۱۴

اعْمَلُوا آنَّ دَاؤَدْ شُكْرًا وَ قَلِيلٌ مِنْ عِبَادِي الشَّكُورُ

منت خدای را عز و جل که طاعت‌ش موجب قربت است و شکر اندرش مزید نعمت. هر نفسی که فرو می‌رود، ممد حیات است و چون بر می‌آید مفرح ذات، پس در هر نفسی دو نعمت موجود است و بر هر نعمتی شکری واجب.

از کلیه‌ی سرورانی که اینجانب را در انجام این تحقیق یاری نمودند، بخصوص مادر عزیزم و خانواده‌ی محترم که مشوق راه بودند، اساتید بزرگوارم جناب آقای دکتر امیر حسین علی بیگی و جناب آقای دکتر محمود خرمی وفا که با راهنمائی‌ها و مشاوره‌های ارزنده‌ی خود مرا در انجام این تحقیق هدایتگر بودند، داوران محترم پایان نامه جناب آقای دکتر حسین آگهی و جناب آقای دکتر فرزاد اسکندری که زحمت بازخوانی و تصحیح مجدد پایان نامه را قبول فرمودند، اساتید محترم گروه ترویج جناب آقای دکتر امیر حسین علی بیگی، جناب آقای دکتر حسین آگهی، جناب آقای دکتر عبدالحمید پاپ زن، جناب آقای دکتر کیومرث زرافشانی، جناب آقای دکتر محمد رضا همزه‌ای و جناب آقای دکتر شکر الله حمد حیدری که افتخار شاگردی ایشان را داشته‌ام، دوستان و همکلاسی‌های عزیزم کمال تشکر و قدردانی را داشته و از خداوند متعال موفقیت روز افزون این عزیزان را مسأله می‌نمایم.

تقدیم به:

روح پاک پیغم، مادر عزیزم

و

تمامی دوستداران ایرانی سبز و ماندگار

چکیده

هدف اصلی این تحقیق توصیفی- پیمایشی ارزیابی پایداری کشاورزی گندم کاران آبی شهرستان سرپل ذهاب با توجه به الگوی DSR¹ می باشد. استفاده از فنون کشاورزی پایدار در قرن حاضر به دلیل وجود مشکلاتی مانند محدودیت زمین های قابل کشت دنیا، کاهش سریع کیفیت محیط زیست، وابستگی شدید به منابع غیرقابل تجدید و... ضروری است. اما دستیابی به اهداف پایداری کشاورزی به دلیل وجود برخی مسائل مانند استاندارد نبودن ارزیابی پایداری مشکل است که در نتیجه ارزیابی پایداری کشاورزی را نیز ضروری کرده است. در این تحقیق جهت ارزیابی پایداری کشاورزی گندم کاران از شاخص های الگوی DSR استفاده شده است. DSR الگویی مرکب از سه بخش نیروهای پیشبرنده، وضعیت موجود و واکنش است که توسط کمیسیون توسعه ی پایدار سازمان ملل در سال ۱۹۹۵ به عنوان ابزاری برای سازمان دهی اطلاعات موجود درباره توسعه ی پایدار و به منظور تکمیل و اصلاح، تحلیل و ارایه شاخص های توسعه ی پایدار تدوین شد. شاخص هایی که بر اساس این الگو طراحی شده اند بیانگر رابطه ی بین سه ستون پایداری یعنی اقتصاد، اجتماع و محیط زیست است که به محاسبه ی روابط بین انسان و محیط زیست می پردازد. جامعه ی آماری تحقیق حاضر گندم کاران آبی شهرستان سرپل ذهاب بودند ($N=3712$) که تعداد ۳۵۱ نفر از آن ها با استفاده از نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند. بر اساس نتایج ۷۵ درصد از روستا های مورد مطالعه دارای سطح پایداری کم و متوسط در کشت گندم بودند، و گندم کاری هیچ یک از روستا ها کاملاً پایدار نبود که نتایج بسیاری از تحقیقات در زمینه ی ناپایداری کشاورزی را تأیید می کند. نتایج نشان داد که متغیر های میزان تحصیلات، سطح زیر کشت گیاهان لگومینوز، مساحت زمین، تمایل به استخدام کارگر، عضویت در تعاوی و سن کشاورزان می توانند متغیر های پیش بینی کننده ی میزان پایداری گندم کاری گندم کاران باشند.

کلمات کلیدی: کشاورزی، کشاورزی پایدار، گندم، الگوی DSR ، شاخص، ارزیابی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول: طرح تحقیق
۲	۱-۱- مقدمه
۴	۲-۱- بیان مسأله
۷	۳-۱- ضرورت و اهمیت تحقیق
۸	۴-۱- اهداف پژوهش
۹	۵-۱- پرسش های پژوهش
۹	۶-۱- محدوده های پژوهش
۹	۶-۱-۱- محدوده‌ی جغرافیایی
۱۰	۶-۱-۲- محدوده‌ی موضوعی
۱۰	۶-۱-۳- محدوده‌ی زمانی
۱۰	۷-۱- محدودیت های پژوهش
۱۰	۷-۱-۱- محدودیت عدم مشارکت کشاورزان
۱۱	۷-۱-۲- محدودیت برداشت نادرست از هدف تحقیق
۱۱	۷-۱-۳- محدودیت پراکندگی جامعه‌ی آماری
۱۱	۷-۱-۴- محدودیت مطالعات تجربی در کشور
۱۱	۷-۱-۵- محدودیت بی سوادی کشاورزان
۱۱	۸-۱- تعریف واژه‌های کلیدی
۱۱	۸-۱-۱- کشاورزی پایدار
۱۲	۸-۱-۲- ارزیابی
۱۲	۸-۱-۳- شاخص
۱۳	۸-۱-۴- الگوی DSR
۱۳	۸-۱-۵- گندم
۱۳	۸-۱-۶- کشاورزی
	فصل دوم: بررسی ادبیات تحقیق
۱۵	۱-۲- مقدمه
۱۵	۲-۲- کشاورزی پایدار
۱۵	۱-۲-۲- دورنمای تاریخی پایداری
۱۸	۲-۲-۲- تعاریف کشاورزی پایدار
۲۶	۳-۲-۲- کشاورزی پایدار و کشاورزی رایج
۳۰	۴-۲-۲- اهداف کشاورزی پایدار
۳۲	۳-۲-۲- ارزیابی پایداری
۳۲	۱-۳-۲- ارزیابی و ارزیابی پایداری
۳۴	۲-۳-۲- ارزیابی پایداری با شاخص‌های مرتبط
۴۵	۳-۳-۲- الگوی DSR
۴۸	۴-۲- شاخص‌ها

۴۹	۱-۴-۲- تعاریف و مفاهیم مرتبط با شاخص و شاخص های پایداری
۵۶	۲-۴-۲- ویژگی های شاخص های مطلوب
۵۹	۵-۲- سرپل ذهاب
۶۰	۱-۵-۲- آشنایی با شهرستان سرپل ذهاب
۶۱	۲-۵-۲- کشت گندم در سرپل ذهاب
۶۲	۳-۵-۲- استفاده از ادوات در کاشت، داشت و برداشت در مزارع گندم
۶۳	۴-۵-۲- تغذیه‌ی مزارع گندم
۶۴	۵-۵-۲- مبارزه با آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز مزارع گندم
۶۵	۶-۲- چهارچوب مفهومی
	فصل سوم: روش‌شناسی تحقیق
۶۷	۱-۳- مقدمه
۶۷	۲-۳- نوع و روش تحقیق
۶۷	۳-۳- جامعه آماری
۶۸	۴-۳- جمعیت نمونه و روش نمونه‌گیری
۶۹	۵-۳- شاخص‌های مورد مطالعه
۷۲	۶-۳- تعیین وضعیت هر یک از شاخص‌ها از نظر پایداری
۷۴	۷-۳- ابزار گردآوری داده‌ها
۷۴	۱-۷-۳- روش اسنادی
۷۴	۲-۷-۳- روش میدانی
۷۵	۳-۳- روایی پرسشنامه
۷۵	۹-۳- قابلیت اعتماد یا پایایی پرسشنامه
۷۶	۱۰-۳- روش تجزیه و تحلیل داده‌ها
۷۶	۱-۱۰-۳- تحلیل توصیفی
۸۰	۲-۱۰-۳- تحلیل استنباطی
	فصل چهارم: تجزیه و تحلیل داده‌ها
۸۳	۱-۴- مقدمه
۸۳	۲-۴- تحلیل‌های توصیفی
۸۳	۱-۲-۴- ویژگی‌های فردی بهره‌برداران
۸۳	۱-۱-۲-۴- وضعیت سنی بهره‌برداران
۸۴	۲-۱-۲-۴- سطح تحصیلات بهره‌برداران
۸۵	۳-۱-۲-۴- سابقه‌ی کشت گندم بهره‌بردارن
۸۵	۴-۱-۲-۴- عضویت بهره‌بردارن در تعاونی‌های روستایی
۸۶	۵-۱-۲-۴- عضویت بهره‌برداران در طرح ناظرین گندم
۸۶	۶-۱-۲-۴- میزان تمایل بهره‌برداران به استخدام کارگر
۸۷	۲-۲-۴- ویژگی‌های زراعی بهره‌برداران مورد مطالعه
۸۷	۱-۲-۲-۴- وضعیت اراضی تحت مالکیت گندم کاران
۸۸	۲-۲-۲-۴- وضعیت دارایی‌ها و بدھی‌های بهره‌برداران
۹۰	۳-۲-۲-۴- وضعیت بهره‌برداران گندم کار از نظر تناسب زمین با تأمین معاش

۹۱	- منابع تأمین درآمد بهره برداران.....
۹۲	- میزان استفاده از خدمات حمایتی از تولید کننده.....
۹۳	- استفاده از وام های دولتی مرتبط با پایداری
۹۴	- اجرای روش های کشاورزی ارگانیک توسط بهره برداران.....
۹۷	- شرکت در کلاس های مرتبط با پایداری کشاورزی.....
۱۰۰	- میزان استفاده از آفت کش های متداول.....
۱۰۲	- شیوه های کنترل آفات.....
۱۰۲	- شیوه های استفاده از آب برای آبیاری مزارع.....
۱۰۳	- میزان کشت گیاهان صنعتی طی سه سال زراعی گذشته.....
۱۰۵	- میزان استفاده از کود های آلی
۱۰۷	- میزان نصفه کاری یا اجاره داری مشترک.....
۱۱۰	- میزان مصرف کود های ازت، فسفات و پتاس در مزارع گندم.....
۱۱۰	- سنجش نگرش کشاورزان نسبت به شغل خود.....
۱۱۳	- میزان دانش فنی گندم کاران.....
۱۱۳	- طبقه بندی روستاها بر اساس روش تاکسونومی.....
۱۲۱	- پایداری کل مزارع گندم کاران آبی.....
۱۲۲	- تحلیل های استنباطی.....
۱۲۲	- ارتباط میزان پایداری کشت گندم با متغیر های فردی- اقتصادی
۱۲۳	- عوامل فردی- اقتصادی مؤثر بر پایداری کل گندم کاران
۱۲۴	- ارتباط پایداری کشاورزی با هر یک از شاخص های الگوی DSR
۱۲۵	- وضعیت پایداری گندم کاری منطقه بر اساس الگوی DSR
۱۲۷	- وضعیت پایداری شاخص های الگوی DSR

فصل پنجم: خلاصه، نتیجه گیری و پیشنهاد ها

۱۲۹	- خلاصه.....
۱۳۰	- نتیجه گیری.....
۱۳۶	- پیشنهاد ها.....
۱۳۹	منابع و مأخذ.....
۱۴۳	پی نوشت ها.....

جداول

۲۹	- مقایسه ی خصوصیات اکولوژیکی نظام های متداول و پایدار.....
۳۶	- ارزیابی عملی کشاورزی پایدار و توسعه ی روستایی در لبنان.....
۳۸	- شاخص های استفاده شده در ارزیابی کشاورزی پایدار در ملاوی.....
۶۸	- آمار کشاورزان آبی کار و زمین های آبی دهستان های شهرستان سرپل ذهاب.....
۶۸	- نمونه ی مورد مطالعه در پژوهش.....
۶۹	- شاخص های کشاورزی پایدار بر اساس الگوی DSR
۷۳	- شاخص های پایداری و محدوده ی پایدار، تلفیقی از پایدار و ناپایدار و ناپایدار.....
۷۵	- مقدار آلفای کرونباخ هر یک از بخش های پرسشنامه.....

۶-۳	- ماتریس اطلاعات.....	۷۷
۳-۲	- ماتریس استاندارد شده	۷۸
۴-۱	- توزیع سنی بهره برداران.....	۸۵
۴-۲	- سطح تحصیلات بهره برداران.....	۸۵
۴-۳	- سابقه‌ی کشت گندم بهره برداران	۸۶
۴-۴	- عضویت گندم کاران در تعاوی های روستایی.....	۸۶
۴-۵	- توزیع فراوانی عضویت گندمکاران در طرح ناظر گندم.....	۸۷
۴-۶	- تمایل به استخدام کارگر در گندم کاران.....	۸۷
۴-۷	- توزیع اراضی آبی.....	۸۸
۴-۸	- اراضی تحت کشت گندم آبی.....	۸۸
۴-۹	- اراضی آبی تحت کشت گیاهان تیره‌ی لگوم.....	۸۹
۴-۱۰	- وضعیت کل اراضی، اراضی تحت کشت گندم و لگوم‌ها.....	۸۹
۴-۱۱	- وضعیت دارایی‌های بهره برداران گندم کار.....	۸۹
۴-۱۲	- وضعیت بدھی‌های بهره برداران گندم کار.....	۹۰
۴-۱۳	- وضعیت ارزش دارایی‌های بهره برداران گندم کار.....	۹۱
۴-۱۴	- تناسب مساحت زمین با تأمین معیشت	۹۱
۴-۱۵	- منابع تأمین درآمد بهره برداران	۹۲
۴-۱۶	- وضعیت کلی بهره برداران را از نظر تنوع منابع تأمین درآمد.....	۹۲
۴-۱۷	- میزان استفاده از خدمات حمایتی دولتی	۹۳
۴-۱۸	- وضعیت کلی استفاده از خدمات حمایتی	۹۳
۴-۱۹	- میزان استفاده‌ی بهره برداران از وام‌های مرتبط با پایداری	۹۴
۴-۲۰	- استفاده از وام‌های مرتبط با پایداری توسط بهره برداران.....	۹۴
۴-۲۱	- دلایل عدم استفاده از وام‌های مرتبط با پایداری توسط بهره برداران.....	۹۵
۴-۲۲	- اجرای روش‌های کشاورزی ارگانیک توسط بهره برداران.....	۹۶
۴-۲۳	- وضعیت کلی اجرای روش‌های کشاورزی ارگانیک توسط بهره برداران.....	۹۷
۴-۲۴	- میزان شرکت در کلاس‌های مرتبط با پایداری توسط بهره برداران.....	۹۸
۴-۲۵	- میزان شرکت در کلاس‌های مرتبط با پایداری توسط بهره برداران.....	۹۹
۴-۲۶	- دلایل عدم شرکت در کلاس مرتبط با پایداری.....	۹۹
۴-۲۷	- استفاده از آفت‌کش‌ها.....	۱۰۱
۴-۲۸	- استفاده از آفت‌کش‌ها توسط بهره برداران در مزارع گندم.....	۱۰۲
۴-۲۹	- شیوه‌های کنترل آفات توسط بهره برداران.....	۱۰۲
۴-۳۰	- شیوه‌های استفاده از آب برای آبیاری توسط بهره برداران.....	۱۰۳
۴-۳۱	- کشت گیاهان صنعتی توسط بهره برداران.....	۱۰۴
۴-۳۲	- وضعیت کلی کشت گیاهان صنعتی توسط بهره برداران طی سه سال زراعی گذشته.....	۱۰۵
۴-۳۳	- استفاده از کود‌های آلی توسط بهره برداران	۱۰۶
۴-۳۴	- وضعیت کلی استفاده از کود‌های گیاهی و دامی توسط گندم کاران.....	۱۰۷
۴-۳۵	- نصفه کاری با دیگران در بین بهره برداران.....	۱۰۸
۴-۳۶	- وضعیت کلی نصفه کاری با دیگران در بین بهره برداران.....	۱۰۹

۱۰۹	- دلایل اجرای شیوه‌ی نصفه کاری توسط بهره‌برداران	۳۷-۴
۱۱۰	- مصرف کود‌های شیمیایی در مزارع گندم بهره‌برداران	۳۸-۴
۱۱۲	- سنجش نگرش کشاورزان نسبت به شغل خود	۳۹-۴
۱۱۳	- نوع نگرش بهره‌برداران نسبت به شغل خود	۴۰-۴
۱۱۳	- میزان دانش گندم کاری بهره‌برداران	۴۱-۴
۱۱۷	- ماتریس اطلاعات شاخص‌های مورد مطالعه	۴۲-۴
۱۱۸	- ماتریس اطلاعات استاندارد شده	۴۳-۴
۱۱۹	- ماتریس اطلاعات استاندارد وزن داده شده	۴۴-۴
۱۲۰	- ماتریس فاصله‌ی مرکب هر رستای ایده آل	۴۵-۴
۱۲۱	- رتبه بندی رستاها بر اساس سطح نسبی پایداری	۴۶-۴
۱۲۲	- میزان پایداری رستاها	۴۷-۴
۱۲۱	- همبستگی پایداری با متغیرهای اقتصادی-فردي	۴۸-۴
۱۲۳	- متغیرهای فردی-اقتصادی مؤثر بر پایداری گندم کاری	۴۹-۴
۱۲۴	- ضریب همبستگی چندگانه و ضریب تعیین متغیرهای پیش‌بین و پایداری	۵۰-۴
۱۲۵	- ارتباط هریک از شاخص‌های الگوی DSR با پایداری کشاورزی	۵۱-۴
۱۲۶	- وضعیت گندم کاری منطقه بر اساس الگوی DSR	۵۲-۴
۱۲۷	- وضعیت پایداری شاخص‌های الگوی DSR	۵۳-۴
	نمودار ها	
۱۶	- عوامل مؤثر بر پایداری و فقر	۱-۲
۲۴	- ستون‌های پایداری	۲-۲
۴۲	- نمای ساده شده از اجزاء اصلی توسعه‌ی پایدار و ارتباط آن با تحلیل پایداری	۳-۲
۴۳	- وجود هماهنگی بین گیاهان، حیوانات و محیط زیست در توصیف روش COMPRAM	۴-۲
۴۴	- مسیر ارزیابی پایداری وابسته به شاخص‌های DPSIR	۵-۲
۴۷	- چهارچوب مدل DSR: همبستگی شاخص‌های کشاورزی با کشاورزی پایدار	۶-۲
۵۳	- چهارچوب مرتبه‌ای ارزیابی کشاورزی پایدار	۷-۲
۵۵	- ارتباط بین شاخص‌ها	۸-۲
۵۹	- روش شناسی استفاده از شاخص و ارزیابی	۹-۲
۶۵	- چهارچوب مفهومی پژوهش	۱۰-۲

فصل اول

طرح تحقیق

۱-۱- مقدمه

از سالیان دور تا کنون، نیازهای اولیه انسان را بر آن داشته تا در مسیر جاده‌ی طبیعت حرکت نموده و به برآوردن نیازهای خوبیش همت گمارد. در ابتدای این مسیر انسان به شکار و شکارچی گری پرداخت؛ سپس چون این کار را مناسب ندید به کشاورزی روی آورد. کشاورزی ابتدایی دارای خصوصیاتی هم چون: تولید در حد معیشت خانواده، ماهیت کنترل نشده‌ی تغیرات، رابطه‌ی صدمه‌پذیر با طبیعت و... بود. با گذشت زمان و رشد سریع جمعیت روشی دیگر در خط سیر طبیعت به نام کشاورزی تجاری ایجاد شد. در این روش رقابت بین افراد، تسلط بر طبیعت و ماهیت کنترل شده تغیرات وجود داشت؛ و علاوه‌ی (شاخص هایی) هم چون استفاده از کود، سم و بذور اصلاح شده جهت تولید بیشتر از مشخصه‌های مسیر بود. آن گاه که افزایش تولید از قانون بازدهی نزولی پیروی کرد عمر این روش کشاورزی به سر آمد و انسان به این نتیجه رسید که افزایش تولید اگرچه نیازهای کنونی اش را برطرف می‌نماید، اما کاهش کیفیت محیط زیست، اثر گلخانه‌ای و نیاز به منابع تجدید نشدنی را به دنبال دارد، لذا پس از این در اوایل دهه ۸۰ میلادی شیوه‌ای دیگر در کشاورزی با نام کشاورزی پایدار با ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی ایجاد شد که در حال حاضر نیز ادامه داشته و فعالیت‌هایی در جهت پایدارتر نمودن آن در دست اجراست. به نقل از انجمن زراعت آمریکا کشاورزی پایدار شیوه‌ای است که از افزایش کیفیت محیط زیست و منابع اساسی وابسته به کشاورزی در طولانی مدت، تأمین غذای انسان، افزایش کیفیت زندگی کشاورزان و تمام جامعه و تولید اقتصادی بحث می‌نماید (نورمن و همکاران، ۱۹۹۷).

حال پس از گذشت سال‌ها از شروع کشاورزی پایدار و به دنبال آن نیاز به امنیت غذایی و استفاده‌ی بیش از حد از منابع غیر قابل تجدید نیاز است که این شیوه در کشاورزی ارزیابی شود زیرا:

- ارزیابی، باعث نمایاندن نقاط قوت و ضعف می‌شود؛

- شرایط آینده بر اساس شرایط تاریخی و حال حاضر پیش‌بینی می‌شود؛
- با ارزیابی، مشکلات شناسایی شده و آگاهی عمومی در زمینه‌ی مسئله‌ی مورد ارزیابی افزایش می‌یابد؛

- به بررسی سلامتی زیر سیستم‌های اجتماعی، بوم شناختی، اقتصادی و وضعیت موجود آن‌ها و نیز میزان تغیرات و اختلالات موجود در هر یک از اجزا و تعاملات بین آن‌ها پرداخته می‌شود؛
- ارزیابی، پیشرفت و یا شکست یک برنامه را در طی زمان تعیین می‌نماید؛

- بررسی تأثیرات کشاورزی بر محیط زیست تسهیل می شود؛
 - رابطه‌ی بین سیاست دولت، کشاورزی، پیامدهای موقفيت کشاورزی پایدار و تأثیر تغييرات ايجاد شده در توليد توسيط کمک‌های مالي بررسی می شود؛
 - بررسی مزايا و معایب کشاورزی در راستاي توليد پایدار را ممکن می سازد.
- با توجه به اهميت ارزیابی کشاورزی پایدار به دنبال پاسخی برای سؤال «ابزار اندازه گیری پایداری» هستيم. پاسخ به اين سؤال به نقل از محرم نژاد (۱۳۸۱) چنین است: «در بحث توسعه‌ی پایدار (کشاورزی پایدار زیر مجموعه‌ی توسعه‌ی پایدار است). موضوع «شاخص‌های توسعه‌ی پایدار» بسیار مهم است زیرا امكان تشخيص بین «توسعه» و «توسعه پایدار» و هم چنین امكان تشخيص «پایداری» از «ناپایداری» را فراهم می سازد» (مقدمه).

شاخص‌ها يکی از اجزای ضروري برای ارزیابی کلی ميزان پیشرفت به سوی پایداری هستند. هم چنین شاخص‌ها ابزاری توانمند برای اندازه گیری و یا به صورت ساده‌تر توصیف موضوعات ویژه در يك چهار چوب پویا را بر عهده دارند (نیروهای پیش‌برنده، وضعیت موجود و واکنش‌ها چهار چوب توصیف روابط بین انسان و محیط زیست برای ايجاد شاخص‌های پایداری هستند.). بر این اساس تعاریف متعددی در زمینه‌ی شاخص‌ها ارایه شده است که بیشتر این تعاریف شاخص را به عنوان «علامت» در نظر می گیرند. در علم علامت‌شناسی علامت چیزی است که قائم به ذات چیز دیگر باشد. در بحث کشاورزی پایدار نیز شاخص‌ها به عنوان يك علامت و یا متغير برای خلاصه و یا ساده‌تر کردن اطلاعات مربوطه به کار می روند و چون پدیده‌های با اهمیت را می توان توسيط شاخص‌ها کمی و قابل درک نمود لذا شاخص‌ها ابزاری مناسب برای اندازه گیری پایداری محسوب می شوند.

با توجه به اين مطلب که برای ارزیابی نیاز به شاخص‌های «پایا»، «قابل اندازه گیری» و «کاربردی» وجود دارد در اين طرح نیز که با هدف ارزیابی پایداری کشاورزی در مزارع گندم کاران آبی شهرستان سرپل ذهاب انجام گرفته، از ۱۲ شاخص در زمینه‌ی کشاورزی پایدار بر اساس الگوی DSR استفاده شده است.

این تحقیق شامل پنج فصل است که به ترتیب عبارتند از: فصل اول با عنوان طرح تحقیق که شامل بیان مسئله، ضرورت و اهمیت انجام تحقیق و اهداف و سؤالات تحقیق است، فصل دوم با عنوان بررسی ادبیات تحقیق که شامل پنج بخش کشاورزی پایدار، ارزیابی پایداری، شاخص، معرفی سرپل ذهاب و چهار چوب مفهومی تحقیق است، فصل سوم با عنوان روش‌شناسی تحقیق که روش‌های مورد استفاده در تحقیق را معرفی می کند، فصل چهارم با عنوان تجزیه و تحلیل داده‌ها و فصل پنجم با عنوان خلاصه، نتیجه گیری و پیشنهاد‌ها است.

۱-۲- پیان مسئله

استفاده از فنون کشاورزی پایدار در قرن حاضر به دلیل وجود مشکلاتی مانند محدودیت زمین‌های قابل کشت دنیا، مشکل تخریب خاک، کاهش سریع کیفیت محیط زیست، اثر گلخانه‌ای، وابستگی شدید به منابع غیرقابل تجدید، نیاز به حفظ منابع برای استفاده در دراز مدت در مقابل بهره کشی از آن برای منفعت کوتاه مدت، کاهش درآمد ناشی از کشاورزی تجاری در کشورهای توسعه یافته و عملکرد پایین، ویرانی منابع طبیعی، سوء تغذیه و قحطی در برخی از کشورهای در حال توسعه ضروری به نظر می‌رسد (لال و پی‌یرس، ۱۳۷۵). اما دستیابی به اهداف پایداری در تولید محصولات کشاورزی و کیفیت محیط زیست به دلیل وجود برخی مسائل مانند: عدم تمرکز بر روی مسئله پایداری و عدم استاندارد بودن ارزیابی پایداری مشکل است (لال، ۱۳۷۸). لذا جهت دستیابی به اهداف پایداری یعنی تعادل بین سرمایه‌های اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی در سیستم‌های کشاورزی (کروم و فلورا، ۲۰۰۱) ارزیابی پایداری کشاورزی ضرورت دارد که رسالت این پژوهش نیز ارزیابی پایداری (جهت دستیابی به اهداف پایداری) است.

از گذشته‌های بسیار دور کشاورزی از اساسی ترین منابع تأمین غذا برای انسان بوده است. زمانی که انسان به صورت معیشتی به انجام امر کشاورزی پرداخت، فعالیت‌هایش کمتر به محیط زیست خسارت می‌زد. اما با پیشرفت علوم و کاهش مرگ و میر و در نهایت افزایش جمعیت، کشاورزی معیشتی کفاف زندگی جمعیت در حال رشد را نداد و همین مسئله بشر را به فکر انجام شیوه‌ای جدید از کشاورزی وا داشت، که علی‌رغم تولید بالا برای محیط مضرات زیادی را در پی داشت. اما این روش به دلیل ایجاد برخی مشکلات برای محیط زیست و انسان جای خود را به کشاورزی پایدار داد. بر این اساس در این بخش به بیان برخی از مسایل و مشکلاتی که در نتیجه‌ی ارزیابی‌های اجرا شده در کشاورزی تجاری از جنبه‌های مختلف به دست آمده برای رسیدن به درکی درست از پایداری و در نتیجه رسیدن به اهداف آن با یک ارزیابی استاندارد پرداخته می‌شود.

برخی ارزیابی‌ها نشان می‌دهند که مسئله‌ی تخریب خاک در حدود یک سوم از سطح خشکی‌های زمین را تحت تأثیر قرار داده است. این مشکل ناشی از اجرای مدیریت نادرست، بی توجهی و بهره‌برداری بی‌رویه از این منبع آسیب پذیر، یعنی خاک است که آن را به سوی نابودی سوق داده و در نتیجه حیات بشر را مورد تهدید جدی قرار داده است. هم چنین به نقل از فائو شواهد باستان شناسی نشان داده‌اند که تخریب خاک عامل نابودی تمدن «هاراپان»^۱ در هند غربی، «بین النهرین»^۲ در آسیای غربی و «مایان»^۳ در آمریکای مرکزی بوده است (لال و پی‌یرس، ۱۳۷۵). علاوه بر این در حال حاضر نیز تخریب خاک به سرعت در حال

1. Harapan

2. Hessopotamia

3. Mayan

پیشرفت است به نحوی که در دهه ۸۰ میلادی سالانه بین ۵-۷ میلیون هکتار بر اثر تخریب خاک از بین رفته و برآورده که برای سال ۲۰۰۰ صورت گرفته معادل ۱۰ میلیون هکتار در سال بوده است و این در حالی است که اتلاف خاک به میزان یک تن در هکتار باعث اتلاف حدود ۱۰ میلی متر خاک در هزار سال می شود (کلایو و ادواردز، ۱۳۷۹). به همین منظور اجرای فنون کشاورزی با مدیریت درست و آینده نگر (یعنی با برنامه ریزی بلند مدت و توجه به نسل های آینده) مانند شخم حفاظتی و استفاده ای کمتر از ادوات سنگین خاکورزی، از ضروریات است.

برآون بیان داشته که در سال ۱۹۸۶، با توجه به جمعیت ۵ میلیارد نفری جهان، و سطح زیر کشت ۱/۵ میلیارد هکتاری، سرانه ای زمین ۳/۳ هکتار بوده که این سرانه تا سال ۲۰۰۰ به تدریج کم شده و به ۰/۲۳ هکتار، در سال ۲۰۵۰ به ۰/۱۵ هکتار و بالاخره در سال ۲۱۰۰ که جمعیت جهان پایدار می شود این عدد به ۰/۱۴ هکتار خواهد رسید و این در حالی است که میزان زمین مورد نیاز برای هر فرد ۰/۵ هکتار برآورده شده است (لال و پی یرس، ۱۳۷۵). بنابراین برای افزایش تولید در واحد سطح و تأمین نیاز غذایی جامعه ای در حال رشد استفاده از نهاده های کشاورزی مانند کود، آفت کش، سوخت، نیروی کارگری و... نیز روز به روز در حال افزایش است. این انرژی های ورودی به اکوسیستم های کشاورزی هر چند باعث افزایش تولید، بهره وری بیشتر و بازدهی بالاتر در آن ها شد، اما ورود آن ها عدم تعادل را در اکوسیستم های کشاورزی تشدید نمود. به گونه ای که بسیاری از مردم استراتژی افزایش تولید با انرژی بیرونی را مناسب ندانسته و آن را تهدیدی برای کشاورزی در آینده ای نه چنان دور پیش بینی کردند (کوچکی و حسینی، ۱۳۶۸).

حدود دو سوم کل آب مصرفی جهان به بخش کشاورزی اختصاص دارد. اما در کشاورزی رایج به دلیل اتلاف شدید و استفاده ای نامناسب، آب بسیار زیادی را به صورت غیر کارآمد هدر می رود به گونه ای که بیش از نیمی از آبی که برای محصولات زراعی به کار می رود به وسیله ای گیاه مصرف نمی شود (علی ییگی، ۱۳۸۵). از دیگر اثرات مخرب کشاورزی رایج در آب ایجاد آلودگی در آن است به گونه ای که کشاورزی بیش از هر منبع دیگری آب را آلوده می کند. اما با این وجود تنها چند دهه است که تأثیرات نامطلوب کشاورزی بر کیفیت آب مورد توجه برخی از کشورهای پیشرفته قرار گرفته است، یعنی از دهه های ۶۰ و ۷۰ میلادی زمزمه های آلودگی آب در نتیجه ای استفاده از آفت کش ها و عناصر غذایی آغاز شد و در دهه ۸۰ میلادی با توجه به این که مردم عملاً آلودگی آب های سطحی و زیرزمینی توسط آفت کش ها و نیترات ها را ملاحظه کردند نمود بیشتری پیدا کرد. در مورد آلودگی آب باید گفت که اگرچه آب های سطحی نسبت به آب های زیر زمینی بیشتر در معرض آلودگی ناشی از فعالیت های انسان قرار دارند، ولی مشکلات موضعی در زمینه ای آلودگی آب های زیر زمینی در اثر استفاده از نیترات ها و بعضی از آفت کش های متحرک و پایدار مانند آلدیکارب چشم گیر است (کلایو و ادواردز، ۱۳۷۹). بر این اساس با استفاده از روش های مناسب در آبیاری مانند قطره ای و بارانی و استفاده از شیوه های کشاورزی کم نهاده

که از فنون کشاورزی پایدار می باشند می توان مشکلات آب که ناشی از اجرای شیوه های کشاورزی رایج است را مرتفع نمود.

در کشاورزی رایج از مواد شیمیایی - جهت افزایش تولید کشاورزی - مانند سوم کلره (در گذشته بیشتر استفاده می شد) و فسفره (نسبت به کلره کمتر در محیط می ماند) استفاده ای نامناسب می شود که بر کل اکوسیستم تأثیر منفی دارد. از اثرات استفاده ای نامناسب از این مواد: به خطر افتادن زندگی چندین گونه ی پستاندار، ۱۴ گونه ی پرنده، ۹۰ گونه ی گیاه گلدار و ۸۰۰ گونه حشره است. هم چنین اثرات محیطی این مواد علاوه بر حیات وحش، سلامت انسان ها را نیز از طریق مصرف غذا های آلوده و تماس با این مواد، در معرض خطر قرار داده است. به گونه ای که مسمومیت کشاورزان در کشور های در حال توسعه، افزایش سرطان و بروز فاجعه هایی مانند «بوپال» در هندوستان و «ساندوز» در راین امری عادی شده است (کلایو و ادواردز، ۱۳۷۹). برای رفع این مشکلات نیز می توان با اجرای فنون کشاورزی پایدار مانند استفاده از چند کشتی، شخم حفاظتی، تناوب زراعی و کشاورزی کم نهاده، استفاده از مواد شیمیایی را به حداقل رساند. موارد ذکر شده در این بخش که گویای مسایل و مشکلات ناشی از کشاورزی رایج (تجاری) است به اهمیت استفاده از فنون کشاورزی پایدار اشاره دارد.

در زمینه ی کشاورزی پایدار نیز هم چون بسیاری از مسایل توسعه ای تعریفی واحد و مورد قبول تمامی صاحب نظران وجود ندارد اما یکی از تعاریف ارایه شده از کشاورزی پایدار تعریفی است که سیمون (۲۰۰۳) به نقل از آلن ارایه داده است که بر اساس آن کشاورزی پایدار شامل ارتباطاتی متعادل بین محیط زیست سالم، اقتصاد پویا و اجتماع عدالت محور است.

اگرچه کشاورزی پایدار در حفظ منابع طبیعی بسیار مهم است اما مفهوم پایداری بیشتر به صورت مبهم، کیفی و در قالب شعار های عاطفی باقی مانده است. استاندارد کردن مفاهیم پایداری و کمی نمودن آن ها نیازمند تبدیل آن مفاهیم به حقایق علمی است. آثار تخریبی و کاهش در بازدهی در نتیجه ی اجرای فنون کشاورزی رایج باید به صورت کمی و استاندارد شده درآیند (لال، ۱۳۷۸). علاوه بر این برای رسیدن به پایداری، استفاده از یک ارزیابی علمی جهت معرفی تأثیرات مثبت یا منفی کشاورزی رایج و یا پایدار بر محیط زیست، امکان بررسی مزايا و هزینه های احتمالی که کشاورزی برای محیط زیست، اجتماع و اقتصاد دارد (OECD^۱، ۱۹۹۹) و شناسایی راه های مختلف مدیریتی متناسب با پتانسیل منابع و مؤلفه های آن (لال، ۱۳۷۸) ارزیابی پایداری ضرورت دارد. این به آن معناست که برای رسیدن به اهداف پایداری نیاز به یک استاندارد احساس می شود که برای رسیدن به این استاندارد تنها راه ممکن ارزیابی فعالیت هایی است که در زمینه های مختلف کشاورزی انجام شده تا با استفاده از آن ارتباط فعالیت های کشاورزی رایج با پایداری

تعیین شود که هدف از این طرح نیز ارزیابی پایداری کشاورزی با استفاده از مدل ها و چهار چوب های کاربردی و پذیرفته شده در سطح جهانی است.

۱-۳- ضرورت و اهمیت تحقیق

کشاورزی در ایران حرفه‌ی مقدسی است که با ۷/۵ میلیون هکتار زمین نزدیک به ۳۲ درصد از جمعیت ۷۰ میلیونی کشور که در روستاها ساکن هستند را شامل می‌شود. تولیدات این بخش ۲۷ درصد از درآمد ناخالص ملی کشور را تأمین می‌نماید. این به آن معنی است که: کشاورزی نقش بسیار مهمی را در تولید و اشتغال در کشور بر عهده دارد (انصاری، ۱۳۸۳). اما با این وجود کشاورزی در ایران به دلیل نیاز روز افزون به افزایش تولید (به حد اکثر رساندن مقدار تولید در واحد سطح)، ارایه مزیت‌ها و تأکید‌هایی برای کشت برخی محصولات خاص مانند گندم و در نتیجه‌ی آن در هم ریخته شدن نظام زراعی (کلانتری، ۱۳۸۶)، استفاده زیاد از کود‌ها و سموم شیمیایی، استفاده از منابع غیر قابل تجدید مانند سوخت‌های فسیلی در کشاورزی و استفاده‌ی بیش از حد از منابع تجدید شونده مانند مراتع و چراگاه‌ها باعث تخریب و عدم تعادل در محیط زیست شده است. در مقابل این فعالیت‌های تخریب کننده فعالیت‌های پایداری نیز اجرا شده که در جهت رفع مضرات کشاورزی مرسوم است. بنابر این نیاز است که اطلاعاتی کمی در ارتباط با فعالیت‌های اجرا شده در زمینه‌ی کشاورزی پایدار و یا کشاورزی مرسوم ارایه شود تا نقاط ضعف و قوت شیوه‌های کشاورزی فعلی شناسایی و کشاورزی با هدف تأمین نیاز جامعه‌ی فعلی و حفظ آن برای آیندگان با رسیدن به حد اکثر سود در راستای حفظ محیط زیست اجرا شود.

ارزیابی دارای مزایایی جهت پیشبرد اهداف کشاورزی پایدار می‌باشد از جمله دلایلی که ضرورت اندازه‌گیری را یاد آور می‌شود عبارت است از:

- محافظت و صیانت از منابع طبیعی جهت بازدهی در طولانی مدت؛

- بررسی و کمی نمودن فرایند‌های اصلی تخریب منابع؛

- شناسایی راه‌های مختلف مدیریتی متناسب با پتانسیل منابع و مؤلفه‌های آن؛

- ارزیابی مقدار و جهت تغییرات در خصوصیات و فرایند‌های منابع تحت سیستم‌های مختلف مدیریتی؛

- ارایه‌ی سیاست گذاری‌ها و راه حل‌های تشویقی جهت استفاده پایدار از منابع (لال، ۱۳۷۸)؛

- شناسایی نقاط قوت و ضعف فعالیت‌ها جهت حذف یا تقویت آن‌ها؛

- پیش‌بینی شرایط آینده بر اساس شرایط گذشته؛

- معرفی تأثیرات مثبت یا منفی کشاورزی پایدار بر محیط زیست (به نقل از OECD، بی‌نام، ۱۹۹۹)؛

- بررسی زیر سیستم‌های اجتماعی، بوم‌شناسخی، اقتصادی و وضعیت موجود آن‌ها و نیز میزان تغییرات در وضعیت موجود هریک از اجزا و تعاملات بین آن‌ها (مولدان و بیلهارز، ۱۳۸۱)؛

- بررسی رابطه بین سیاست دولت، کشاورزی، پیامدهای موفقیت کشاورزی پایدار و تأثیر تغییرات ایجاد شده در تولید، توسط کمک های مالی؛

- امکان بررسی مزایا و هزینه های احتمالی که کشاورزی پایدار برای محیط زیست، اجتماع و اقتصاد دارد (به نقل از OECD، بی نام، ۱۹۹۹).

با توجه به این که در ارزیابی کشاورزی پایدار فعالیت های اجرا شده، به صورت کمی و قابل اندازه گیری توصیف می شوند، لذا نتایج این ارزیابی می تواند برای مسئولان توسعه ای روستایی، جهاد کشاورزی، تولید کنندگان و عاملان توزیع مواد شیمیایی و کشاورزان قابل استفاده بوده تا هر یک از آن ها فعالیت های خود را در راستای حداکثر تولید و بهره وری با حفظ محیط زیست انجام دهند.

اهمیت نتایج طرح از آن جا آشکار می شود که پس از گذشت چند دهه از اجرای روش های کشاورزی تجاری و به دنبال آن کشاورزی پایدار در مناطق مختلف دنیا، نیاز به ارزیابی کار های انجام شده توسط دولت و مردم ضروری به نظر می رسد. چرا که ارزیابی هر عملی باعث شناسایی یک سری از مسائل در ارتباط با آن طرح می شود که در حین اجرای آن طرح توسط مجریان آن قابل لمس نیست. برای مثال در سال ۱۳۷۳ ارزیابی اثرات زیست محیطی توسعه در ایران با بیست سال تأخیر شکل قانونی یافت و پس از آن نیز همایش هایی با حضور متخصصین برای تقویت آن برگزار شد.

از جمله نتایج این طرح تعیین شاخص های تعیین کننده و مهم در رسیدن به پایداری و یا ناپایداری است، از این رو نتایج این پژوهش می تواند این شاخص ها را شناسایی نماید تا سازمان های مسئول با اختصاص بودجه و امکانات به آن ها، زمینه های دست یابی به پایداری را تقویت نمایند.

با اجرای ارزیابی پایداری کشاورزی می توان به این نتیجه رسید که در در دستیابی به پایداری کشاورزی نه فقط کشاورزان بلکه تمامی ساکنان روستاها و شهرها نقشی مهم و منحصر به فرد دارند. به عنوان مثال ساکنان زمین می توانند با کاهش خسارت وارد به محیط زیست از طریق کاهش تولید ضایعات غیر قابل تجزیه و استفاده ای درست از منابع طبیعی دسترسی به کشاورزی پایدار را تسهیل نمایند چرا که اجرای این روش نه تنها به سود نسل فعلی بلکه به سود آیندهای نیز می باشد.

۱-۴- اهداف پژوهش

هدف کلی در این تحقیق ارزیابی میزان پایداری کشاورزی مزارع گندم کاران آبی شهرستان سرپل ذهاب بر اساس الگوی DSR می باشد. دستیابی به اهداف اختصاصی زیر حصول به هدف کلی فوق را مطمئن می سازد:

۱. تعیین شاخص های مناسب برای ارزیابی پایداری کشاورزی گندم کاران آبی شهرستان سرپل ذهاب؛